

Publicerad 2011-07-14 23:57 av Lena Själsöga Keijser
han fuktar hennes hud

och mannen

mannen

ser hennes spår

ser sina spår

hur de flätas in i varandras

han vänder ej ansiktet åter

in i tätskogen

ty han ser

havet

släpper de tummade bladen

varsamt stannar han vid stranden

vågor når hans fötter tår

en träbit

en barkbit

nuddar

så lyfter han barkbiten

hör dess hjärta sjunga

han täljer i det han lyssnar

hon stiger

fram

i hans händers beröring

trumman lockar

kallar

flöjter ljuder

ljuder

vågor

så gärna är min vilja att dansa

benen bär mig

ej

jag dansar i det inre

där behöver du ej se mig

i drömmen

han fuktar hennes hud på det vis endast han kan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten